

Domnica Pop

DRUMUL DE UNDE

Editura TRINOM

2015

DOMNICA POP

DRUMUL DE UNDE

**Editura Trinom
2015**

Unda 1

pentru Lucian Suciu

după ce
s- a pierdut
căuta
inimi de haiku
în toate diminețile

ca un clopot
tulburat de sunet
regurgita foneme

cîndva
a avut fericiri

acum
nu mai contemplă
la geam

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POP, DOMNICA

Drumul de unde / Domnica Pop. - Arad : Trinom, 2015

ISBN 978-606-8557-29-8

821.135.1-1

Unda 2

brațele pline
de trosnituri
îmbrățișează pilonul
catedralei

- Ce fel de om sînt?

coloana
reverberează
de unde

- Ce știe omul
decît să clatine?

Așteaptă infinitivul!

ia- ți palmele
de pe nisip

Unda 3

cel pe care
nu l- am împărțit
cu toate gesturile
între cei fără nume
a izbit

de- atunci

pe plaja trecutului
marea de amintiri
despică prezentul

zîmbind fericit
spun tuturor
Bună ziua

răspund
că- i bine

Unda 4

atunci cînd
în scoarța sufletului
se cutremurau
plăci de frică
Te- am chemat

ai spus

- toate- s ale tale
ai șapte simțuri
pe scara destinului

fii floarea de mac
aplecată
pe șina de tren

dă foc

Unda 5

cît de curajos
lansați corăbii
de hîrtie
în vreme ce lumea
a convenit

1 +1= 2

faceți scrum
toți algoritmii

într- adevăr

focul închipuirii
nevăzutul

poate

Unda 6

locuim împreună
vedem umbrele

fluturi uriași
fideli axei noastre

cînd primul
va muri

unul din noi
va fi departe

Unda 7

pentru Ani Begov

în fața marmurei
rezist

pe pantofii mei
scrie o furnică
din autofagie

- eu sînt

am trecut
dincolo de urme!

mai cauți ciuperci?

mai cînți
coarne bourești?

ai îmbătrînit puțin!

azi va ploua

Unda 8

în biserică
intonează psalmi

superioritatea
se- nalță spre cupolă
pocnește

sînt un nucleu
plin de sperjur
care strigă

- Nu mă goni
stau la ușa Ta
recit poezii

și

gura mi- e plină
de lacrimi!

Unda 9

jucam
Nu te supăra, frate!
la flacăra lumînării

într- o vară
am îngropat o broscuță
în spatele fîntînii

am rîs

cîtă minte aveam atunci
habar n- am

băteam în cuie
o copilărie

Unda 10

aceasta sînt

cînd cad
strig către Domnul

și- ntr- adevăr
în pupilă
se deschide un canal
scurge mîlul

atunci cad
încă o dată

Unda 11

cînd am început
să observ caisul
de toamnă
am intrat
într- o curbă

de- atunci
mă deplasez
în grafică strîmbă

de- acolo
se trage labirintul

Fie și așa

Unda 12

dacă sînt atentă
îmi faci semne

portocala
scăpată pe jos

(odată
desfăceam împreună
jumătățile
cine- avea mai puțin
începea taina)

roletele s-au rupt
de ziua mea

din senin

Unda 13

mai rămîne
să nemurim

desenează un vid
fă- i baraj

Desparte

Izvorul Alb
de
Izvorul Negru

Dă apele înapoi

mai naște- te
o dată

Unda 14

azi
am renunțat
mă plimb prin parc

vîntul toamnei
umple arborii
un avion rănește norii

pe jos
frunze galbene
alunecă- n topire

geometria aleilor
amănunțește

destinul comun
urcă pe trunchiuri
furnici

ce tot coboară

Unda 15

în merii
plantați de bunicul
zboară păsări

copilărie
copilărie

din casa de odinioară
a rămas o ruină

grădina înverzește
în fiecare primăvară

pășările
parcă- s venite
de pe alt tărîm

Unda 16

ți- am dăruit inima
cînd dădea în pîrg

o rodie
plină de stele

ai mușcat

am plîns mai tîrziu

într- o lună
cu cireșii- n floare

un fluture
captiv în geam

voia

Unda 17

nu veni
pe urme
cînd intru- n agendă

atîtea responsabilități
atîtea obiecte
pentru o singură soartă
ce încape
într- o pungă de plastic

mi- e teamă
că n- ai să mă recunoști

un substantiv comun
printre imperative

Unda 18

O, acolo
m-am limpezit

un copil
a scăpat mingea în râu

- plîngea și rîdea-

de- atunci
nu mi- e greu sufletul
nimic nu- mi lipsește

mingea sau viața

una sînt

Unda 19

lumea m- a obligat
în oglindă
să vorbesc

acum
între noi un aer
de hîrtie hașurată
difuzează

Zig- zaguri
de îndoială

Cruci

Unda 20

așa am venit

în anul de grație
omienouăsuteșazecișișapte

mama- și potrivea
ceasul viitorului
fără mine

Zeița Vanadis
risipea pruncii

zodiacul nenăscuților
e mai exact
decît matematica

chimia laptelui
variabilă

Unda 21

prea multe cute
în textura trăirilor

la început
un imperiu infinit
rula covorul

pînă într- o seară

noaptea
am visat un castel

se topea

Unda 22

era supusă
credincioasă

se ruga
pentru fiecare

intona Raiul
ca un magnet

nu s- a opus

credeam
că nu va trăda
niciodată

Unda 23

camera de scris
are cheie
și- o ușă
în oglindă

dincolo- i poiana
de imensă liniște
unde odihnesc

un iepure alb
se plimbă

surîde

Unda 24

orice fum
amintește de tata

puternic
și- a fumat viața
pînă la ultima țigară

sîngele ce- a curs
la sfîrșit
era miezul

seva florii
de mac

Unda 25

aleg un loc
pe balustrada lacului

mestecenii flutură
a întrebare

- crezi în oameni?

chipul oglindit
radiografiază

- Domnica fetiço
ai crescut

cu multe fețe
imaginea inimii
este

Unda 26

cine mai crede
că este imuabil

adevărat vă spun
trecem un coridor
de oglinzi

arată cu degetul

în cascadă

Unda 27

nimeni nu știe

țara caldă
de la capătul zborului
păsărilor călătoare
poate fi zinc

îmbrățișarea caldă
de La revedere
poate fi Adio

nimeni nu știe

la capătul podului
poate fi pustiu

Unda 28

cînd sînt trădată
îmbrac haina
de avatar

pe insula secretă
soarele preschimbă
în rochița- rînduncii

acolo
pot dezpătimi
în falduri de iertare

pînă în prapurii
cerului

Unda 29

împreună cu bunica
intram în cimitir
ca- ntr- un desen
de autism

linii de ghilotină
reliefuri acute

și- o liniște
atît de apăsătoare
centripetă

abia auzeam
ce plîngea

Unda 30

din visele nopții
rămîne unul
care plonjează

arsen în oglindă

- Te unești cu lumea, Domnica?
- Încerc .
- Unește- te cu lumea!
- Mă unesc cu lumea!

și pun pe față
machieajul

Unda 31

Dumnezeu
intră fără sunet
cînd lovește

amurgul vine- n tăcere

luna neagră
crește
pe dinăuntru

se- ntîmplă
să bei lapte cu miere
cînd acoperă

Unda 32

de- o vreme
nu mai cresc
în pentagramă

așteptările se restrâng
în jurul gîtului
fular de postav

port în buzunar
rozariul slavei
ca pe- un pumn
de pastile

totul e om

Unda 33

ne- am întîlnit
pe- o stradă îngustă
cu pomi înfloriți

picau peste noi

mai tîrziu ai murit

tu trăiești
în toate primăverile

emoția
rămasă pe crengi
plesnește mugurii

ai rămas speriat

ai lacrimi

Unda 34

greu de uitat
lemnenele copilăriei

focuri de tabără
în miezul nopții

din undele arderii
negritudinea arhaică
ustură ochii

spre dimineață

totul se restrânge
într- un bob
de piper

Unda 35

din globul mutilat
al iubirii
a crescut iarba

năpădește terasa
în serile melancolice

concepe monștri
care sugrumă

porumbelul
privește în gol

glissando
de tăcere

Unda 36

pe întuneric
nu găsești

trebuie să simți

ce om
miroase- a piatră
ce piatră
miroase- a om

duhul Niobei

unde sălăsluiește

Unda 37

O, Doamne
dă- mi înapoi
iernile

podul ce- l treceam
de mână
cu fratele meu

nu era colorat
nu era armat

podul de lemn

Unda 38

mama
nu s- a vindecat

lipsa de pîine
a compromis
imunitatea viselor

continuă să creadă
în lingura goală
dintre gînduri

ca un gît ridicat
în onoarea foamei

capitulată

Unda 39

armate de probleme
mărșăluiesc

conflictul circulă
pe două picioare

deșertăciunea fertilă
umple străzile

singurii
care întind mîna

răniții de pîine
cu aripi împușcate

borne cerșetoare
spre Nordul
de cord

Unda 40

scurtă vizită

- eram în zonă

(sînt singurele vorbe)

dar tu știi

la capătul degetelor
mîngîieri transparente
stau în avalanșă

adevărul se deslușește
în privirea ruptă

Unda 41

inima

s- a umplut de frig

o pîclă de ipoteze

- De ce?

în loc să înțeleg
că totul pe lume
se frînge în asonanță
cu precizia

lacrima ta
a fost una

Unda 42

din prima zi
m- ai atomizat
să corespund lumii
în omagiul
abaterii dintii

nu asta e!

trăiesc vreo arhivă
ca un ceas defect

sau

orele parcurse
au la sfârșit
un clopot lent

de iarbă

Unda 43

nu sînt comunicativă
nu socializez

să nu crezi
că- i aroganță

sînt desculț de simplă

înaintașii mei
au înmulțit
după Tine

au umplut pămîntul
de cuie

Unda 44

între
seara aceasta
și mîine
poate va fi
o rezurecție

să ne îngăduim

măcar o zi
să fim superiori

ca apa
cînd plouă

Unda 45

dacă aș dezvălui
aș răni

nici eu nu- s mai presus

drumul drept
se bifurcă zilnic

port în mine
o polarizare genetică

cocoșul alb
cîntă spasmodic

în cătarea
cocoșului negru

Unda 46

nu mai vreau
trandafiri

m- am înțepat
și- acum mă vindec
într- un crin
care a înflorit
din zgura durerii

nu mai vreau
trandafiri

nu mă voi întoarce
niciodată
la vara aceea

Unda 47

moartea este
în caseta cu bijuterii

moartea este
în dulapul de haine

moartea este
în poșeta albă

peste tot este

chiar
în chibriturile
lui Andersen

Unda 48

cine vine
de pe alt tărîm

creşte converge
un spectru
în somnul meu
şopteşte

- tu, fata tatii
încă n- ai aflat

nu te mai zbate

vei lăsa pămîntul
de pe faţă

în spate

Unda 49

toamnă

melcii- s plini de frică
nucul zgîrie curtea
cu frunze

(pare un tezaur
de papirusuri)

mama cu braţele
pline de analgezice
face grămezi

focul modelează
geneza veche

iarba nouă

Unda 50

iubesc aproapele
îl primesc

sorbim din cafea
respirăm

ne regăsim
unul în celălalt

asemănători
și- atît de diferiți

ca fulgii de zăpadă

din toate ninsorile
din toate veacurile

Unda 51

probabil mă înșel

creieru- i o lentilă
cu multe dioptrii

nu vă mirați
cînd greșesc

salvați- vă

sînteți prizonieri
în astigmatismul
propriei gîndiri

orbiți

Unda 52

între mine și voi
e un spațiu

dar ce spun eu

zile
ore

minute
secunde

distilerie
de Acum

Unda 53

sus cerul
ca o foaie grea

jos pământul
altă foaie

Ce este jos, e și sus?

în bucătărie
mama sparge nuci

e sigură pe ea

crează o simbioză
fără să știe

Unda 54

bat străzile
cu bătaii anxioase
de inimă

aud
sub pielea oamenilor
bubuitul poverii

fiecare- și duce
în spinare
manechinul

cu limbă
de moarte

Unda 55

am văzut
chipul omului
desfigurat de fulger

m- am ascuns

am scîncit
în cușca destinului

ca un cîine blînd
cu stăpîn nevriscos

fără apă

Unda 56

înaintea ta
se- aud pașii
ca o adăugire

drumul mă poartă
spre- o gară
cu trenuri
pe linii moarte

întotdeauna
ajung prea târziu

aritmetica mea
se oprește la doi
spre infinit

Unda 57

mare castan

stau la umbra ta
înserarea unește

avem aceeași culoare
sîntem cusuți de pămînt

mare castan
împărtășește- mi
să fiu

FLEXIBILĂ

DREAPTĂ

Unda 58

strigați- mă

aveți motive
pînă- n dinți

mă numesc
pluralitatea

de la o zi la alta
amintiți- mi

sinceră să fiu
în fiecare dimineață
intru în lume

străină

Unda 59

domnule doctor
detoxificați- mă

sîngele- i plin
de metale grele
nu pot zbura

mai e ceva

faceți- mi un transplant

lipsa de aripi
nu îngăduie

Unda 60

viața mea
este o alcătuire
de focuri stinse

degetul bătătorit
pe bricheta destinului
înțepenește
în gerul arătător

arcul argintiu
ca vulpea înșelătoare
arată colții

cu cât înaintez

unghiile sînt
tot mai roșii

Unda 61

nu probați zborul

vă depărtați
de trăirea circulară

doar puterea
celui cu o mie de aripi
lucidizează

numai emanația Lui
pune inele
pe cuiburi

Unda 62

am o cărare
să intru în desen
dar mă tem

la intrare
bocancii sînt mici

văd un copil

împrăştie
puf de păpădie

răspunde
numelui meu

o pasăre imensă

cade

Unda 63

zi de zi
oraşul- colivie
plin de zbateri

Comprimă

cîte- un om
stă în catedrală
pe genunchi

Eliberează

pe frînghia cerului
pune- n cîrlig
oraşul

Unda 64

Doamne

numărul păcatelor
umple de cuie

în căușul Tău
mă cuibăresc
ca o pisică bolnavă

Tu intri perfuzie

Pictezi
Vindecă

Unda 65

tavanul alb
plin de păsări
probează fizica
somnului meu

atrage

zborul omenesc
nu are formule

începe
dintr- o axiomă

dincolo de ochi
în creier

Unda 66

noaptea naufragiez
pe- o mare
de vise

cîte un os rătăcit
de- al tatălui
în intermitențele apei
tresare

nu trece pragul
somnului

pași înapoi
nu face

Unda 67

ne- am întîlnit
din întîmplare

nu vedem bine

durerea umple
cercul retinei

pradă cuielor de apă
percepem
judecata

din instanța cerului
plouă

la fix

Unda 68

mă joc cu zarul
poate nimeresc

vreau să mă bucur
ca- n clasa a patra

mama
inadaptata mea
mamă

zîmbitoare
mă aştepta

în poarta şcolii
în carusel de soare

convergentă

Unda 69

zi de zi
n- am multe nevoi

dimineaţa lentă
puţină hrană apă
reproducerile ieftine

şi- o modestă treime

omul
care priveşte
blînd

Unda 70

mă întreb
cum de- am eliberat

stîlpii cad
zugrăveala se cojește
cărămizile se sfarmă

casa e mutilată

mă întreb
dacă reclădim

vom vătăma
din nou

Unda 71

cine să repare?

casa de pămînt
ridicată ca rîndunica
tremură- n cumpănă

odihniți
în lumînările spinării
iertați

pe urma de fitil
fac și eu

ce sînt

Unda 72

timpanele șuieră
ca șerpii

trosnituri și scînteii
cerebrale
asamblează amintiri

reconstruiesc alegoric
poarta neîmplinilor

e timpul
să mă rog

cînd țiuie urechile
și- auzi un melc
cum trece

devii demon

Unda 73

pentru că
de multe ori am rămas
datorită mușchilor

este minune

nu- i exclus
să aprind aragazul
să arunc lumea
în aer

săbii de lumină
spre întoarcere

îngeri

Unda 74

mamei, refugiată din Basarabia

mamă
cum să fii
dacă nu ierți

la masa noastră
fantoma trecutului
stă ca un agent

preface apa- n oțet
numără înghițiturile

în fiecare zi
detenția ta

roata refugiului
este

Unda 75

în jur
mii de obiecte

ar trebui
mii de mâini
să echivaleze
Alpha și Omega

cîteodată
coincidem unim

mîna stîngă
simte greșelile
mîinii drepte

Unda 76

ce este viața
decît un atelier
de ucenicie

intră omul
cu mîinile curate

cînd vine

iese omul
cu mîinile pătate

cînd pleacă

Unda 77

pășesc
fragmente mature

îndeplinesc canonul
de bătătorit

umbra trecerii
acompaniază
ca o păpușă
cu sforile rupte

dintr- o vreme
cînd am fost copil
la mijloc

Unda 78

dintr- o dată
mă trezesc din vis

amintirea
florilor de mac
colorează ochii

ar trebui
mai mult de- o noapte
să- ți spun

cum ar fi fost
să iubești
dinaintea plăgii

cum zace

Unda 79

cu cât resemnez
idealurile ideale
se leapădă

așa cum
în serile solitare
soarele curge
pe tencuială

din plafonul
cerului

Unda 80

eu

sînt mai mult
decît
nouăzeci și nouă
la sută
nuclee goale

eu

sînt restul
revendicat de

Unu

**Fiți la suflet ca floarea de cireș,
iar eu voi fi mai albă decât zăpada.**

Domnica Pop

ISBN 978-606-8557-29-8